Chương 537: Mối Quan Hệ Mới Giữa Hoàng Tộc Schwarz

(Số từ: 3881)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:06 PM 28/08/2023

Heinrich đã từ chối gia nhập lực lượng, nhưng điều đó không có nghĩa là họ định bỏ rơi anh ta.

Sarkegaar liên tục báo cáo về tình hình tại đơn vị đồn trú Kernstadt, và tôi cũng đang theo dõi sát sao.

Lường trước rắc rối, Harriet và tôi kín đáo theo dõi họ.

Chúng tôi tự hỏi liệu Louise von Schwartz có làm hại Heinrich hay không, nhưng thật kỳ lạ, thay vào đó, cô ấy lại giết chính những người em trai của mình.

Sau đó, chúng tôi biết được một sự thật gây sốc rằng Heinrich thực sự là một đứa con hoang, nhưng không phải của Nhà vua. Anh ấy là con trai của Louise.

Charlotte đã đề cập đến nó.

Louise von Schwartz sẽ không làm điều gì ngu ngốc như vụ ám sát Heinrich.

Hai anh em đã âm mưu ám sát Heinrich.

Đó không phải là một âm mưu liên quan đến tất cả các anh chị mà là một âm mưu giữa anh thứ hai và thứ ba, hoặc một hành động của riêng người thứ hai hoặc thứ ba.

Ban đầu, Louise von Schwartz không liên quan đến vụ việc ban đầu.

Cô ấy sẽ mất con trai vì sự ngu ngốc của em trai mình.

Và cho dù Louise có nhận thức được sự thật hay không, cô ấy phải đối mặt với sự hành quyết cùng với cơn thịnh nộ của Hoàng đế.

Trong câu chuyện gốc, một số sự kiện bị che đậy quá nhanh có những lý do hoặc câu chuyện ẩn giấu mà tôi không biết.

Lần này cũng không khác.

Charlotte nghi ngờ rằng Heinrich có thể là một đứa con hoang.

Mặc dù câu chuyện gốc không bao gồm những sự kiện như vậy, nhưng Louise von Schwartz không chỉ đứng nhìn mà còn tự tay giết chết những người em trai của mình.

Chúng tôi không biết sự kiện, cảm xúc hoặc tác nhân nào đã dẫn đến điều này.

Tuy nhiên, Heinrich vẫn sống sót.

Louise von Schwartz, người mà chúng tôi cho là một trong những thủ phạm, thực tế lại là người phải bảo vệ Heinrich.

Nhìn thấy cô ấy giết em trai mình và mất đi lý trí, Louise dường như bị sốc vì chính mình đã thực hiện hành vi đó.

Trong câu chuyện gốc, Louise không chọn em trai mình hay Heinrich.

Do sự do dự của cô ấy, Heinrich đã chết, và cô ấy cũng làm theo.

Nhưng bây giờ, Louise đã có một sự lựa chọn.

Chúng tôi không thể đoán được lý do mà cô ấy, với tư cách là Chỉ huy của quân đội Kernstadt, sẽ đưa ra về cái chết của em trai mình.

Hai người đã chết đóng một vai trò nào đó và chắc chắn sẽ gây ra vấn đề, nhưng cái chết của họ là kết quả tốt hơn so với Louise hoặc Heinrich.

[Xem trước] đã nói rằng tất cả những gì anh ấy cần làm là không làm gì.

Hóa ra Reinhardt thực sự chỉ cần ngồi yên.

Thế giới đã thay đổi cho thấy một diễn biến khác của các sự kiện, nhưng tôi không thể xác định chính xác điều gì đã thay đổi cụ thể và nó dẫn đến kết quả này như thế nào.

Harriet và tôi rời khu nhà kho bỏ hoang và trốn trong một khu rừng gần đó.

"Anh không chắc chuyện gì đã xảy ra... nhưng không sao, phải không?"

"Ùm, em nghĩ chúng ta không cần phải lo lắng nữa."

Harriet gật đầu đồng ý.

Chúng tôi biết ai đang cố giết Heinrich và Louise đã can thiệp.

Sẽ có những phức tạp và vấn đề, nhưng tính mạng của Heinrich không còn gặp nguy hiểm nữa.

Nếu Louise von Schwartz thực sự là một con quái vật, tình hình sẽ phức tạp hơn nhiều, nhưng may mắn thay, cô ấy không phải như vậy.

Tuy nhiên, tôi đã biết về một lịch sử gia đình thậm chí còn phức tạp hơn.

Lời khuyên của [Xem trước] rõ như ban ngày - thế giới thay đổi sẽ làm sáng tỏ một kết thúc khác. Chỉ cần ngồi lại và xem, họ nói.

Lời tiên tri mơ hồ rất dễ giải mã.

"Em biết đấy, nó chưa bao giờ thực sự có ý nghĩa... rằng Heinrich... vẫn còn sống cho đến bây giờ..."

"Ý anh là gì?"

"Nếu Heinrich thực sự là con hoang của nhà vua, Hoàng gia không cần phải thu nhận cậu ta."

Nữ hoàng không phải kiểu người thừa nhận một đứa con hoang.

Charlotte đoán rằng Vua của Kernstadt có thể đã đủ cứng đầu để ép buộc tình hình.

Ngay cả những người thân của Hoàng gia cũng đã cố gắng loại bỏ Heinrich.

Tuy nhiên, tất cả những gì họ làm là trục xuất anh ta đến Temple.

Bản thân việc Heinrich còn sống đã là điều kỳ lạ.

"Louise von Schwartz hẳn đã vận động cả trời đất để giữ cho Heinrich còn sống." Tôi nói.

"Điều đó nghe có vẻ hợp lý."

Louise von Schwartz có Heinrich như thế nào và bí mật đó vẫn nguyên vẹn như thế nào, chúng tôi không biết.

Nhưng ngay cả những Hoàng gia khác cũng không biết gì về đứa con ngoài giá thú của Louise.

Nhiều khả năng, những người duy nhất biết là nhà vua, Hoàng hậu và chính Louise.

Trong sự cố vừa qua, Louise hẳn đã cầu xin sự thương xót.

Cầu xin họ đừng giết anh ta.

Để Heinrich sống, khuất mắt, khuất tâm.

Có lẽ đã có một thỏa thuận như vậy.

Một đứa con hoang đáng lẽ chết còn hơn sống sót vì là con của Louise von Schwartz, một phụ nữ có tài năng xuất chúng trong lịch sử hoàng gia Schwartz.

Giống như Louise đã sử dụng mọi nguồn lực có sẵn để cứu Heinrich.

Sự tồn tại của Heinrich có thể là một mệnh lệnh bịt miệng đối với Louise.

Lẽ ra họ có thể coi mạng sống của Heinrich như một con bài mặc cả để kiểm soát hành động của Louise.

Heinrich hẳn là một con tốt thí cho Nữ hoàng hiện tại của Kernstadt và Công chúa lớn nhất của bà ta.

Đó là lý do tại sao anh ấy vẫn còn sống.

Vì họ không biết người thừa kế vương quốc sẽ ra sao nếu Heinrich chết.

Tại sao Heinrich sống sót?

Lẽ ra anh chỉ là đứa con hoang của nhà vua, anh đã chết từ lâu rồi, nhưng làm sao Heinrich có thể sống đến bây giờ?

Đó là bởi vì Heinrich đã phục vụ một mục đích.

Đối với Louise, Heinrich rất quý giá.

Đối với Hoàng gia, Heinrich rất hữu ích.

Nếu tôi nắm bắt được sự thật này, tôi sẽ biết rằng Louise von Schwartz không phải là thủ phạm, và tôi đã có thể giải quyết vấn đề này một cách dễ dàng hơn hoặc chỉ đứng ngoài quan sát.

Đó là ý chính của lời tiên tri.

Và lời tiên tri có khả năng mang lại cả điều tốt lẫn điều xấu.

Điều tốt là chúng tôi đã xoay sở để tránh được một vụ ám sát lớn đối với Heinrich.

Đương nhiên, điều tồi tệ là hậu quả của sự cố này.

Bụi phóng xạ có thể dẫn đến nhiều tin xấu.

"Anh nghĩ gì... chuyện gì sẽ xảy ra?"

"Anh ước mình sẽ biết điều đó."

Chiến trường là nơi bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra sai sót.

Vì vậy, dự đoán tương lai là vô nghĩa.

Heinrich luôn nghĩ rằng các anh trai của mình sẽ hiểu sai lời nói của anh cho dù anh có nói gì đi chăng nữa.

Tuy nhiên, câu chuyện cũng áp dụng cho Heinrich.

"Mừng là em có thể làm được, em trai. Ngồi xuống đi."

"Chị em phải tụ tập vì một lý do. Vì em không ở trong hàng ngũ của chị và hầu như không nhìn thấy mặt em, ít nhất chúng ta hãy dùng cùng một bữa ăn."

"Khi tình huống này kết thúc, em có định quay trở lại Kernstadt không?"

"Thật là xấu hổ."

"Em hẳn đã mệt mỏi. Đi vào và nghỉ ngơi một chút đi."

Nhìn lại, Louise chỉ là một người phụ nữ ít nói.

Những người anh trai khác và Heinrich cũng không khác, gán cho lời nói của cô ấy quá nhiều ý nghĩa và tự nuôi dưỡng sự thất vọng của họ.

Anh chỉ đơn giản là không biết.

Anh đã không biết làm thế nào để tiếp cận Louise, đối mặt với cô sau một thời gian dài bị đè nặng bởi những cảm xúc phức tạp.

Anh không thể nghĩ ra bất cứ điều gì để nói ngoài nhận xét duy nhất đó.

Đối với một người đàn ông ít nói, thật khó để diễn đạt những suy nghĩ từ một bộ óc thậm chí còn phức tạp hơn.

Anh chỉ đơn thuần là hiểu lầm vài từ có thể được thốt ra từ một trái tim rối bời như vậy.

Anh không khác gì bất kỳ người anh em nào khác.

Và cuối cùng, Louise, không thể chịu đựng được việc chứng kiến hai người em trai của mình đưa ra những quyết định quyết liệt như vậy, đã đưa ra một quyết định của riêng mình—cô ấy đã giết chính những người em trai của mình.

```
"..."
"
```

Trên đường trở về đồn.

Con ngựa đi với tốc độ nhàn nhã, và không có lời nào được trao đổi giữa Heinrich và Louise.

Khuôn mặt của Louise xám xịt vì đã tự tay giết chết các em trai của mình, và Heinrich cũng ở trong tình trạng tương tự, khi chứng kiến cảnh tượng kinh hoàng diễn ra và nghe thấy sự thật đáng lo ngại.

Không một lời nào được nói ra.

Đó không phải là một tình huống có thể nói chuyện, và vẫn chưa có gì được giải quyết.

Người có nhiều điều muốn nói.

Những người có nhiều điều để hỏi.

Không ai có thể tìm thấy các từ.

"Mẹ xin lỗi. Vì tất cả. Tất cả."

Những con ngựa bước đi lặng lẽ.

"Tất cả là lỗi của mẹ."

Cuối cùng, đó là tất cả những gì Louise có thể xin lỗi.

Hai Hoàng tử của Kernstadt đã chết. Không phải bằng cách hành quyết công khai, mà thông qua quyết định đơn phương của Louise von Schwartz.

Nó không hợp pháp, cũng không theo thủ tục.

Lời giải thích mà Louise von Schwartz chia sẻ với quân đội rất ngắn gọn.

—Mất tích.

Hai Hoàng tử cũng có những người ủng hộ riêng.

Nhưng họ không phải là đối thủ của Louise von Schwartz.

Đó có thể là sự đào ngũ, cải trang thành một vụ mất tích vì danh dự của Hoàng gia Schwartz. Các Chỉ huy biết rằng có nhiều điều trong câu chuyện hơn hầu hết mọi người đều biết.

Nhưng Louise không đưa ra lời giải thích nào.

Như Hoàng đế Bertus đã nói, đó là một cuộc chiến vì mục đích lớn hơn.

Sự biến mất hay đào ngũ của hai Hoàng tử.

Hoặc cái chết của họ.

Mặc dù gặp phải một vấn đề nghiêm trọng, nhưng Tổng tư lệnh Louise von Schwartz vẫn sống khỏe mạnh.

Khoảng trống mà hai Hoàng tử để lại bằng cách nào đó có thể được lấp đầy bằng cách tái cấu trúc hệ thống Chỉ huy.

Cuối cùng, hai sinh vật không thể thay thế đã sống sót, trong khi hai sinh vật có thể thay thế đã cố gắng giết em út vì sợ vị trí không ổn định của họ.

Vì vậy, khoảng trống mà hai Hoàng tử yếu hơn để lại có thể dễ dàng được lấp đầy.

Hoàng đế Bertus nhận thức rõ về những sự kiện đã diễn ra, nhưng anh chọn cách im lặng.

Trước sự im lặng của Hoàng đế, những người đứng đầu, nghi ngờ có điều gì đó không ổn, cũng giữ im lặng.

Trong quân đội Kernstadt, sự bối rối bao trùm do sự biến mất đột ngột của hai Hoàng tử. Tuy nhiên, sự bất hòa đã không leo thang đến mức chia rẽ.

Mặc dù họ vấp ngã, nhưng khả năng lãnh đạo của họ vẫn nguyên vẹn. Không có tranh giành quyền lực trong hàng tiếp theo.

Các lực lượng đồng minh, bỏ lại Sankelion, bắt đầu cuộc hành quân tới nhiệm vụ tiếp theo của họ.

Cuộc khủng hoảng đã tạm thời được ngăn chặn, nhưng các mối quan hệ bị thay đổi thì không thể sửa chữa được.

Khi một bí mật đã được tiết lộ, không có cách nào để hoàn tác nó.

Mối đe dọa ám sát đã biến mất, và Heinrich phát hiện ra rằng mình là con đẻ của chị gái mình.

```
"..."
```

Mối quan hệ của họ không nhất thiết phải xấu đi.

Trong hành trình bảo vệ con mình, Louise von Schwartz đã phải loại bỏ chính em trai mình và dệt nên một mạng lưới dối trá.

Tuy nhiên, họ đã không thể nói nên lời.

Họ không biết làm thế nào để hàn gắn một mối quan hệ đã bị rạn nứt ngay từ đầu, không biết từ ngữ nào có thể đóng vai trò là khối xây dựng.

Một người phụ nữ đã sinh con, nhưng chưa bao giờ có cơ hội thực hiện thiên chức làm mẹ.

Một người con trai được sinh ra nhưng chưa bao giờ biết đến tình yêu của cha mẹ.

Cả hai đều không biết làm thế nào để xây dựng lại mối quan hệ rời rạc của họ từ con số không.

Sau đó, Louise và Heinrich thấy mình không thể tham gia vào bất kỳ hình thức đối thoại nào.

Mọi cuộc trò chuyện cá nhân đều dừng lại và chỉ diễn ra các cuộc đối thoại liên quan đến công việc.

Ngay cả những niềm vui thông thường cũng biến mất.

Dù biết họ không chỉ là người quen, Heinrich cảm thấy mối quan hệ của họ đã đi xuống, trở nên tồi tệ hơn cả mối quan hệ của những người xa lạ.

Bên cạnh Louise, người chỉ huy quân đội mà không nói lời nào, là Heinrich.

Đột nhiên, Louise căng thẳng, cảnh giác với một giọng nói xâm chiếm tâm trí cô.

'Tôi có một báo cáo cho Chỉ huy.'

"...Nó là gì?"

—Thần giao cách cảm.

Giống như việc Heinrich nhận được công văn từ bộ chỉ huy cấp cao thông qua thần giao cách cảm của Ibia, các chỉ huy của mỗi đơn vị cũng nhận được chỉ thị của bộ chỉ huy cấp cao thông qua thần giao cách cảm.

Trong khi sứ giả và Ma thuật liên lạc được sử dụng, thần giao cách cảm cung cấp khả năng liên lạc tức thì và được ưa chuộng hơn vì nó không yêu cầu bất kỳ thiết bị Ma thuật nào.

Tuy nhiên, một số lượng đáng kể các quan chức nhận thấy sự xâm nhập đột ngột của thần giao cách cảm khá đáng lo ngại. Do đó, nhiều người đã để cấp phó của họ nhận các thông điệp thần giao cách cảm thay cho họ.

Louise von Schwartz nhận thấy giao tiếp thần giao cách cảm có tính xâm phạm cao.

Cảm giác như không gian riêng tư của cô bị xâm phạm.

Cô cảm thấy một cảm giác kỳ lạ, như thể tiết lộ cho người khác một bí mật mà không ai khác có thể nhìn thấy.

Nhưng Louise không phải kiểu người giao nhiệm vụ này cho người khác.

'Vì cổng dọc nhỏ ở Lagirian, mục tiêu tiếp theo của chúng ta, đã bị phá hủy, lực lượng đồng minh có kế hoạch bỏ qua nhà ga đã lên kế hoạch tiếp theo và tiến thẳng đến điểm Seta.'

"Hmm... Ta hiểu rồi. Tiến hành như kế hoạch."

^{&#}x27;Vâng, Chỉ huy.'

Khi nghe thấy tiếng thì thầm của Louise, Heinrich hiểu rằng cô ấy đã nhận được một thông điệp bằng thần giao cách cảm.

Louise quay sang Heinrich.

"Khu vực hoạt động tiếp theo đã được xử lý xong. Đó là lý do tại sao chúng ta đang tiếp tục tiến lên."

"Nên nó là..."

Không có trao đổi cá nhân, nhưng tham gia vào cuộc trò chuyện khô khan như vậy là cần thiết.

Heinrich im lặng quan sát Louise thông báo cho các trung úy về buổi phát sóng toàn quân. Anh quan sát những người giao thông trên lưng ngựa đi ngang qua giữa các đoàn quân đang hành quân, truyền những thay đổi mới về hoạt động cho các chỉ huy.

Louise nhìn chằm chằm vào đoàn người diễu hành bất tận.

Sẽ là một điều tốt nếu không phải đánh trận, chuẩn bị tinh thần cho cái chết ở khu vực hoạt động tiếp theo.

Nhưng cuộc hành quân dài hơn sẽ là một thử thách bố sung cho những người lính phải tự mình đi bộ, phải không?

Louise thấy thú vị khi cân nhắc xem đâu là lựa chọn tốt hơn.

—Hoàng đế, Bertus.

Chính Bertus đã trực tiếp nói với cô rằng nếu cô không giết các em trai của mình, Heinrich sẽ bị giết.

Điều gì sẽ xảy ra nếu họ biết rằng em út Heinrich là đứa con ngoài giá thú của cô?

'Có lẽ họ còn muốn giết Heinrich hơn nữa.'

Louise chưa bao giờ kết hôn.

Nếu Louise von Schwartz chết trong cuộc chiến này, con trai cả của Nhà vua là German von Schwartz, chứ không phải Louise, người chưa có con chính thức, sẽ trở thành người kế vị ngai vàng tiếp theo.

Trong thâm tâm, họ có thể đã hy vọng Louise sẽ ngã xuống trong trận chiến.

Bây giờ Louise đã biết những người em trai của mình ngu ngốc và thiển cận như thế nào, sự nghi ngờ đó đã trở thành sự chắc chắn.

Nếu Louise von Schwartz ngã xuống trong chiến tranh, German sẽ trở thành người thừa kế tiếp theo của Hoàng tộc Schwartz.

Khi đó Alphonse có thể đã ghen tị với anh trai mình, người đã trở thành người thừa kế của Hoàng tộc Schwartz – điều mà có nằm mơ anh cũng không thể nghĩ tới – và tìm cách giết anh để tự mình lên ngôi.

Có lẽ nếu không có Heinrich, có thể German đã cố giết nó. Sau đó, Alphonse có thể đã giết German, và ngai vàng của Hoàng gia Schwartz có thể đã thuộc về Alphonse.

" ..."

Louise thấy mình buồn cười khi nghĩ những điều như vậy. Không phải cô ấy chỉ đang cố gắng biện minh cho việc tính toán sự ngu ngốc của những người em trai của mình sau khi tự tay giết họ sao?

Có những lựa chọn và hậu quả.

Louise đã giết các em trai của mình vì họ cố giết con cô. Đổi lại, con cô sống sót.

Mọi phán đoán khác đều vô nghĩa.

Louise không thể hòa giải bất kỳ câu chuyện nào với con mình.

Điều này không thể đúng.

Chuyện gì đã xảy ra cho đến nay, tại sao nó lại như vậy, và những lời nào đã được trao đổi. Làm thế nào Louise có

thể chống lại thôi thúc vứt bỏ mọi thứ và chạy trốn. Đã bao lần mạng sống của cô bị đặt lên bàn cân.

Chỉ nghĩ con mình sẽ học tốt ở Temple, Louise trăn trở bao nhiêu ngày đã nuốt nước mắt vào trong, sống cuộc sống gượng ép.

Cô muốn kể hết mọi chuyện, nhưng Louise không thể mở miệng, nghĩ rằng đó chẳng khác gì một cái cớ cho việc không thể làm tròn bổn phận làm mẹ của mình.

—Sau khi chiến tranh kết thúc.

Louise có thể nói chuyện khi mọi thứ đã kết thúc?

Khi bức màn mây đen bao phủ số phận loài người được vén lên, liệu Louise có thể kể hết câu chuyện?

Chiến trường là nơi quá nặng nề để nói về nỗi đau và nỗi đau.

Vì vậy, câu chuyện duy nhất cô có thể kể bây giờ là câu chuyện về cuộc chiến này.

"Em út..."

Louise mơ hồ cố mở miệng, nhưng lưỡi cô bị mắc kẹt.

Louise có nên gọi Heinrich là em út không?

Tuy nhiên, cô không thể gọi là con trai. Giữa những con mắt tò mò và những đôi tai nghe lén, chủ đề về con ngoài

giá thú không được nói ra khi đề cập đến đứa em út như con trai của cô.

Heinrich, tuy nhiên, dường như đã hiểu. Anh hướng ánh nhìn về phía Louise.

"Vâng chị à."

"..."

Những sự thật không thể nói được lơ lửng trong không khí.

Biểu hiện của Heinrich truyền đạt một sự hiểu biết sâu sắc. Một sự mìa mai tàn nhẫn khiến Louise khẽ cắn môi.

Cuộc trò chuyện này là về công việc, về cuộc chiến sắp xảy ra.

Họ không thể bỏ qua các cuộc thảo luận quan trọng về những vấn đề cá nhân.

"Em có cho rằng mình gần gũi với Hoàng đế Bertus không?"

Khi đề cập đến Hoàng đế, Heinrich dừng lại trong giây lát. "Nói thật với chị... Em không thể nói là thân thiết. Bọn em chỉ tình cờ học cùng lớp một thời gian ở Temple thôi..." "Chị hiểu rồi."

Nếu không có sự can thiệp của Hoàng đế Bertus, Louise có thể đã mất Heinrich do không lường trước được sự ngây thơ của các em trai mình.

Hơn nữa, Hoàng để biết Heinrich là đứa con ngoài giá thú của mình, thậm chí còn nhớ tên của một người tình trong quá khứ.

Nhưng đó không phải là vấn đề của Louise.

"Cấp trên đang che giấu điều gì đó."

Tốc độ của cuộc hành quân diễn ra nhanh chóng một cách đáng kinh ngạc, thời tiết thất thường, dẫn đến biến đổi khí hậu và có một đợt gấp rút bất thường để bảo đảm các khu vực hoạt động.

Các lực lượng liên minh đã có một vận may kỳ lạ.

—Ellen Artorius, Saviolin Tana, Shanapell, các pháp sư hoàng gia.

Có lẽ tốc độ này có thể đạt được nếu họ đẩy nguồn lực của mình đến giới hạn, nhưng Louise không thể lay chuyển được cảm giác có điều gì đó không ổn.

"Em biết bọn họ che giấu cái gì sao?"

Heinrich đáp lại câu hỏi của Louise bằng một cái nhìn im lặng vào đoàn quân đang hành quân.

"...Em không biết."

Giống như Heinrich hầu như không biết mẹ mình.

Louise hầu như không biết con trai mình.

Nhưng có một điều đã trở nên rõ ràng.

"Chị hiểu rồi..."

Louise nhận ra con trai mình không phải là chuyên gia nói dối.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading